

El signe prohibit

RODRIGO MUÑOZ AVIA

Il·lustracions de Javier Andrada

edebé

El signe prohibit

PREMI EDEBÉ DE LITERATURA INFANTIL

Rodrigo Muñoz Avia

El signe prohibit

PREMI EDEBÉ DE LITERATURA INFANTIL

edebé

Obra guanyadora del Premi EDEBÉ de Literatura Infantil segons el veredict del jurat format per: Teresa Colomer, Pep Duran, Esperanza Nova, Roberto Santiago i Vicenç Villatoro.

© Rodrigo Muñoz Avia, 2015

© Ed. Cat.: edebé, 2015
Passeig de Sant Joan Bosco, 62
08017 Barcelona
www.edebe.com

Atenció al client: 902 44 44 41
contacta@edebé.net

Directora de Publicacions Generals: Reina Duarte
Editora de Literatura Infantil: Elena Valencia
Disseny gràfic de la coberta: César Farrés
Il·lustracions: Javier Andrada
©Traducció: Elisenda Vergés-Bó

Primera edició: març 2015

ISBN 978-84-683-1580-5
Dipòsit Legal: B. 1055-2015
Imprès a Espanya
Printed in Spain
EGS - Rosari, 2 - Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

Índex

1. La lletra «a»	7
2. L'Aleksandra	11
3. La desaparició	15
4. El repte	19
5. El cèlebre escriptor Georges Perec	27
6. Ho promets?	31
7. Una misteriosa manera de <i>barlar</i> ...	39
8. La Sepideh	47
9. El braçalet de l'Aleksandra	57
10. Els oncles russos	71
11. Envitricoll	85
12. I si tot és veritat?	103
13. Postdata	119
14. El vell	141
15. La Trini	161
16. <i>Gambatxunga</i>	195

1

La lletra «a»

Fes la prova.
Digues uns quants mots, els primers que se t'acudeixin.

A mi, per exemple, se m'acudeixen aquestes paraules: AVENTURA, TAULA, FUNÀMBUL, OLIVA, SAMARRETA, VITROCERÀMICA, ACTUALITZACIÓ, ELEFANT, LLANÇAFAMES i ALTERNATIVA.

Deu paraules, i en totes deu, si t'hi fixes, apareix la lletra *a*.

Suposo que a tu et deu haver passat una cosa semblant, o potser no tant. És possible que hakis pensat en paraules com ara FUTBOL, CÒMIC, ESQUELET, TELÈFON o PRESIDENT, i no em creguis si et dic que la lletra *a* és una de les que es fa servir més en la nostra llengua.

Així que si, per casualitat, vols parlar sense dir la lletra *a* veuràs que no és fàcil, t'ho ben asseguro. Durant una estona pots pensar que ho és, però no trigaràs gaire a comprovar que hi ha paraules insubstituïbles, conceptes gairebé impossibles de dir. Per exemple, el concepte *ARA*, o el concepte *DIA*, o el concepte *CARRER* o el concepte *MARE*. Intenta buscar-los un sinònim, intenta explicar-los amb altres paraules en què no aparegui la *a*.

De debò: parlar i fer-te entendre sense la lletra *a*, respondre els exàmens sense fer-la servir

ni un cop, és una de les coses més difícils que pot fer un ésser humà.

Durant una setmana, jo ho vaig fer.

2

L'Aleksandra

El motiu va ser l'Aleksandra.

L'Aleksandra adora la lletra *a*. Suposo que l'adora perquè el seu nom comença per la lletra *a*, i té aquesta lletra al mig, i fins i tot acaba amb la lletra *a*. La veritat és que, sense aquesta lletra, l'Aleksandra no seria pràcticament res. De vegades, només que et descuidis, l'Aleksandra ha emplenat tot un full amb fileres i fileres de diminutes lletres *a*. És la seva marca, la seva firma, el seu logo, el seu signe d'identitat.

L'Aleksandra és la noia més misteriosa que conec. Té els ulls verds, la qual cosa tampoc no és gaire estrany, perquè a Rússia molta gent té els ulls verds. També té les

dents perfectes. M'agrada com riu. Tots dos prenem per esmorzar uns dònuts sota el teuladell del pati de l'escola. Mentre mengem, ens inventem jocs: buscar nens que a més de grassos siguin rossos i tinguin els cabells curts; descobrir semblances entre nens i insectes; imaginar-nos secrets en els nens que veiem, secrets que aquests nens no volen revelar però que nosaltres, amb els nostres poders, sabem.

L'Aleksandra té dotze anys, un més que jo. I és la meva millor amiga. M'agrada la seva expressió trista en certs moments i aquella manera tan seva de tòrcer el coll amb discreció i posar la ment en un altre lloc que només ella coneix.

Als matins baixa a poc a poc de l'autobús que la porta a l'escola. Els altres tres nens que viuen amb ella a la residència infantil en baixen de pressa. L'Aleksandra no. No ho veu necessari. Posa la mirada a terra. Després l'apuja i em veu. M'acomio de la mare,

i l'Aleksandra es reuneix amb mi. Somriu.
Sóc feliç.

Un dimarts de primers de maig, l'Aleksandra va desaparèixer.

Així va començar tot.

Si més no, va començar tot el que et vull explicar.